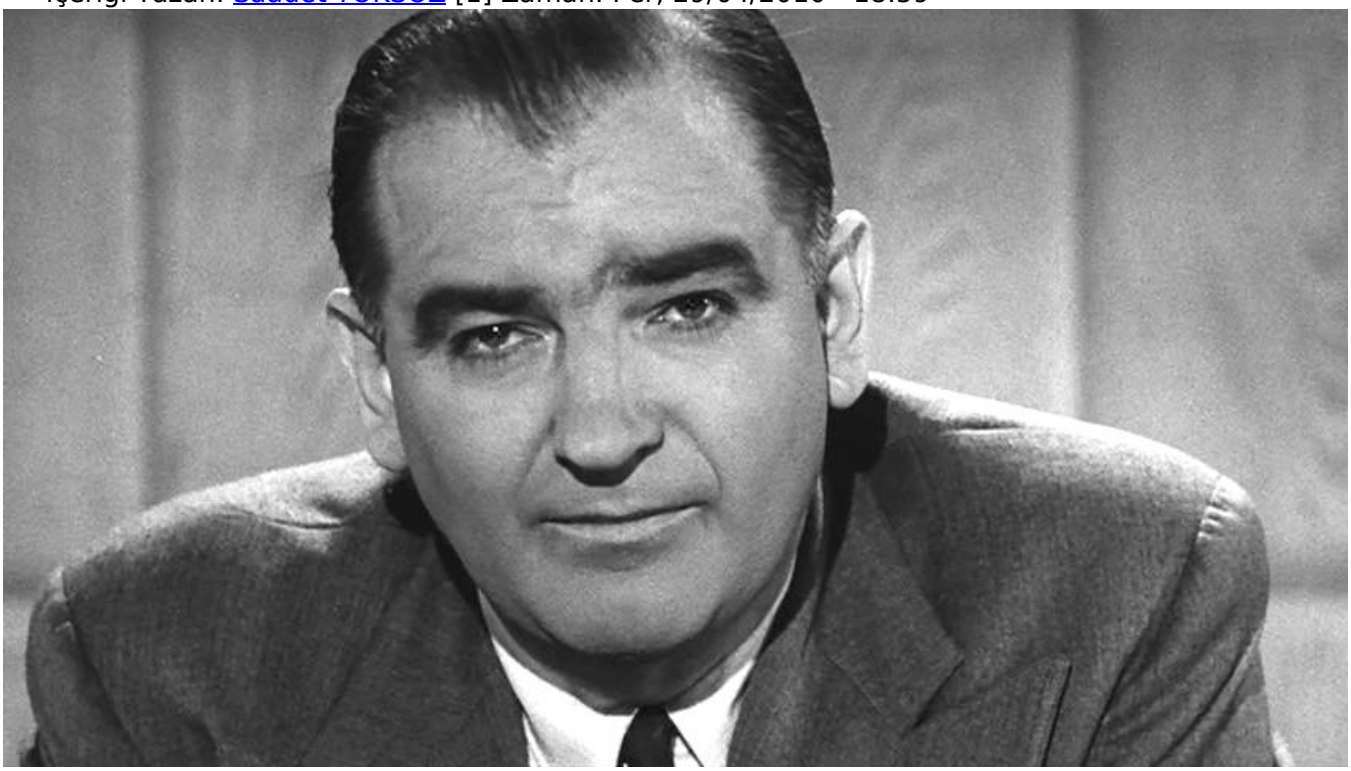
Cadı Avı ile Cumhuriyetin Tasfiyesi (1)

İçeriği Yazan: Saadet TOKSÖZ [1] Zaman: Per, 29/04/2010 - 18:59

"Günümüz dünyasında ve Türkiye'sinde olan bitenleri anlamak için modellere, örneklere gereksinmemiz vardır. Tarih ve toplumbilim bize böyle modeller sağlar."

(Emre KONGAR)

Emre Kongar'ın bu sözü bana, yaşadığımız bu Ergenekon kâbusu ile ilgili olarak, 1950 Amerika'sında komünistlere karşı başlatılmış "cadı avı"nı hatırlattı. Bu konunun "cadı avı" olarak nitelendirilmesi, ortaçağ döneminde papazların, evlilik dışı ilişkiye giren kadınları cadı diye halka öldürtmesinden esinlenmiş, yani karalama yoluyla insanlığın katledilmesinin, yine tarihsel bir olgunun başka versiyonuyla yaşanmış olmasından ötürüdür. Hiç de yanlış bir benzetme değildir. Çünkü, nasıl ki, zaman içerisinde kadınların cadı olmadığı insanlık tarafından anlaşılmış ise, o dönemde de yaşananların hiçbir gerçekliğe dayanmadığı anlaşılmıştır.

Bugün yaşadıklarımızı daha iyi anlayabilmemiz ve analiz edebilmemiz için Emre Kongar'ın bir makalesinden alıntı yaparak konuya başlamak istiyorum.

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

MCCARTHY KİMDİR? MCCARTHYİZM NEDİR?

McCarthy, 1950'li yıllarda Amerika'da yaşanan cadı avının sorumlusu olan, kendi kirli siyaseti için, FBI'ın ve medyanın yardımıyla, masum insanları karalamış, ülkenin aydınlarını komünistlikle suçlamış, pek çok kişinin hayatını karartmış, birçok profesörün ve sanatçının hayatını karartmış ve hatta intiharlara neden olmuş bir politikacıdır.

McCarthyizm ise, demokratik bir ülkede siyaseti, devlet mekanizmasını ve medyayı kullanarak çamur atan, karalama yoluyla insanları haksız yere itham eden ve suçsuzları cezalandıran, toplumun temel hak ve özgürlüklerini zedeleyen, demokrasiyi istismar ederek bütün toplumu baskı altına alan antidemokratik bir uygulamanın adıdır.

McCarthyizm'in önemi, demokratik bir toplumda yaşanmasından gelir.

Demokratik bir toplumda, devletin gücünün, istihbaratın, siyasetin ve medyanın gücünün nasıl kötüye kullanıldığını ve bu kötüye kullanmanın ne kadar korkunç sonuçlar doğurduğunu gösterir.

Uygulamaya baktığımız zaman, olayın merkezinde üç isim geçmektedir:

Kişiliği bozuk kirli bir politikacı; **Joseph MCCARTYH**,

FBI'in antikomünist kişiliğiyle tanınan; **J. Edgar HOOVER**,

Politikacılarla iç içe bir gazeteci; **Jack ANDERSON.**

Görüldüğü gibi bu cadı avının, demokratik bir ülkedeki bu antidemokratik uygulamanın itici gücü senatör - FBI Başkanı - gazeteci üçlüsüdür.

Zaten uygulamanın bu denli etkili olmasının, bütün toplumu boyunduruk altına almasının ve pek çok kişinin hayatının söndürebilmesinin ardındaki güç de bu üçlünün ittifak ederek yarattığı kamuoyu ortamından gelmektedir:

Siyaset, istihbarat ve medya!

Hele bunlara bir de yargıyı eklerseniz...

(**Emre Kongar, Cumhuriyet Yazıları**)

Kısacası o dönemde yaşananlar, Ortaçağ döneminde yaşananların değişik bir versiyonudur.

SİYASET - İSTİHBARAT - MEDYA

Son yıllarda, bu üçlünün ülkemizdeki yapılanmasını ve işleyişine bir göz atalım.

AKP iktidara geldikten sonra ilk yıllarda fazla sivri çıkışlar yapmadan devlet içinde kadrolaşma çalışmalarını başlattı. Bu, birinci adımdı. O dönemde gazeteci - yazar Emin Çölaşan köşesinde, yapılan bu kadrolaşma çalışmaları ile halkı bilgilendirerek, yaklaşan tehlikeyi haber veriyordu. Tabii ki, aynı zamanda birçok liberal yazarlar tarafından komploculukla suçlanıyordu. Daha sonra Çölaşan'ın akıbetini hepiniz biliyorsunuz.

Milli İstihbarat Teşkilatı içinde de aynı kadrolaşmayı gerçekleştirdikten sonra

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

“Ergenekon planı”nı devreye sokmak için gerekli hazırlıklar başladı. Aynı, FBI Başkanı J. Edgar Hoover’in ülkedeki sol görüşlü kişileri fişleyip, bunları listeler halinde Joseph McCarty’ye sunması gibi, burada da laik rejimi savunan, Kemalist görüşlü kişiler de fişlenmiş ve listeler oluşturulmuştu. Bunu sadece sivil kesim için değil, aynı zamanda TSK mensupları kişilerini de listeye dahil ederek yapmışlardı. Yalnız, buradaki listeleri hazırlayanlar henüz tam olarak bilinmemektedir. Çünkü MİT de bu olayı, kendilerine gelen ihbar ve bilgileri Başbakan’a ilettikleri şeklinde ifade etti. Ancak tarih, bu kişileri veya kurumları ortaya çıkaracaktır muhakkak. Bu süreç içinde yurtdışından getirilen özel dinleme cihazları ağını oluşturdular ve sonradan öğrendiğimiz şekilde binlerce kişiyi dinleme ve delil oluşturma operasyonları başlatmışlardı. Tabii, bütün bunlar olurken, gündemi türban konusuyla ya da PKK saldırılarıyla meşgul ediyorlardı. Aynı zamanda Avrupa Birliği’ne üyelik konusunda yapılan çalışmaları da gündemde tutarak, halktan puan almaya devam ediyorlardı. Bu listelerde bulunan kişiler için dinleme operasyonundan sonra, bunların delillendirilip, dava açılmasına karar verildi. Bu davayı başlattıkları zaman da stratejik açıdan önemli, çünkü ülkede Cumhuriyet Mitingleri ile halkın, hükümetin icraatlarını protesto eden yürüyüşlerin yapıldığı ve AKP’nin Anayasa Mahkemesi’nde kapatılma davasıyla yargılandıkları dönemde başlattılar. Cumhuriyet Mitinglerini düzenleyen ne kadar kişi ya da kurum varsa, herkesi Ergenekon davasında yargılamak üzere toplayıp, içeri tıktılar. Ancak, delillendirme hadisesini bir türlü gerçekleştiremedikleri için ortaya bir iddianame koyamıyorlardı. Biliyorsunuz; iddianameyi insanları içeri attıktan bir sene sonra hazırlanmaya başladılar. Çünkü suç unsuru oluşturulacak sahte belgelerin hazırlanması gerekiyordu.

Bütün bunlar olurken aynı zamanda bu planın medya ayağını da oluşturmak gerekiyordu. Her ne kadar Gülen cemaatine bağlı yayın organları olsa da, insanları ikna edecek ve sadece bu plana hizmet edecek, “psikolojik harekatı” güçlendirecek ve Ergenekon davasının savcılarını yönlendirecek bir yayın organı olmalıydı. Bunun için Taraf gazetesini kurgulayarak; siyaset, istihbarat ve medya şeytan üçlüsünü oluşturmuş oldular.

Alkım Gazetecilik tarafından çıkarılan Taraf gazetesi 15 Kasım 2007’de yayına başladı. Taraf gazetesi, kendisine verilen görevi yerine getirmek üzere kolları sıvadı. Gazetenin sahibi, aynı zamanda Alkım Yayınevi’nin de sahibi olan Başar Arslan, gazetenin nasıl finanse edildiği sorusuna, yayınevinin gelirlerinden ve de sıkıştıkları zaman da, işadamı Mehmet Betil’den destek aldıklarını söylüyor. Masrafların, Fethullah Gülen ve AKP bağlantılı Albaraka Türk çekleriyle karşılandığı biliniyor veya bir kısım basın kuruluşları vergi kozu ile baskı altına alınırken, Taraf’ın kuruluşunda Hazine teşvik veriyor.

Gazeteci - yazar Fatih Altaylı, Taraf’ın finansman kaynağını bir yazısında şöyle açıkladı:

“Taraf gazetesinin masraflarının büyük bir bölümü, Çalık grubu daha doğrusu, Vakıf Bank ve Halk Bankası tarafından finanse edilen Turkuaz Medya tarafından karşılanıyor. Taraf gazetesi Çalık’a ait Sabah gazetesinin matbaalarında basılıyor ve dağıtımı da yine aynı grup tarafından yapılıyor.”

Çalık grubunun AKP ile bağını bilmeyen yok sanırım.

Alkım Yayınevi’nin sahipleri aynı zamanda Brüksel’de de bir büro açıp, AB ile ilişkiye geçtiler. Taraf gazetesinin çevirisi yapılıp, gazeteyi Avrupa’da da yayımlıyorlar. Gazeteyi finanse edenlerden Ahmet Betil, Avrupa fonlarından faydalanmak için çalışma yaptıklarını söyleyerek, dış mihraklar tarafından

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

desteklenmelerine kılıf aradıklarını bir şekilde itiraf etmiş oluyor. Aynı zamanda Ahmet Altan'ın Alkım Yayınevi'nden çıkan kitapları da yurtdışından elde edilen fonlar tarafından desteklendiği belirtiliyor. Kısacası, gerçekte yurtdışından ve Fethullah Gülen tarafından finanse edilen bu gazete, cadı avının medya ayağını oluşturmak üzere kurgulanmış olduğunu anlamak için bu grupların birbirleriyle olan rabıtası ve yakın bağı yeterli oluyor.

Gelelim Ergenekon davası ile ilgili belgelerin Taraf gazetesi tarafından ortaya çıkarılmasına.

Gazetenin sahibi Başar Arslan kendisiyle yapıla bir röportajda bu durumu şöyle açıklıyor:

"**Eğer cesaret gösterip, yayınlayacak başka gazeteler ve yazarlar varsa, biz elimizdeki belgeleri paylaşmaya hazırız. Eğer Taraf çıkmamış olsaydı, halk bu haberlerden haberdar olmayacaktı.**"

Bu bilgilerin kendilerine nasıl ulaştığı sorusuna ise, "Kim getirirse getirsin, belgeli olan her bilgiyi yayınlarız," şeklinde cevap veriyor.

Bu açıklamalardan da anlaşılacağı gibi, bu belgelerin kendilerine nasıl servis edildiğine ya da kimler tarafından servis edildiğine dair en ufak bir açıklama yapmadan böyle kaçamak cevaplarla psikolojik harekat görevlerini kusursuzca yerine getirdiklerini anlıyoruz. Çünkü yayınladıkları her bilgiyi, Ergenekon savcıları dikkate alarak bu doğrulu ispatlanmamış belgeler üzerinden tutuklamalar yaparak, kamuoyunu tutukladıkları insanların suçlu olduklarını ikna ederek, laik rejimi savunmanın suç oluşturduğunu ispat etmeye çalışıyor.

Ben asıl bu belgelerin hazırlanmasında Türkiye'ye gelen 35 CIA ajanının bir parmağı olup olmadığını merak ediyorum.

CHP Mersin milletvekili Ali Rıza Öztürk 4 Şubat 2010'da TBMM Genel Kurulunda İçişleri Bakanı Beşir Atalay'a Ankara'ya gelen üst düzey ABD subay ya da istihbaratçıları üç aylığına Türkiye'ye gelmiş oldukları iddia edildiği halde, bunlar geriye dönmüşler midir; dönmemişlerse niye dönmemişlerdir, diye soru yöneltmişti. Beşir Atalay da bu soruya cevap vermekten kaçınarak, "Bilmiyorum." şeklinde olaydan sıyrılmaya çalışmıştır.

Atalay'ın "bilmiyorum, haberim yok" dediği bu konuyu Aydınlık dergisi şöyle duyurmuştu:

"*Tayyip Erdoğan'ın Amerikan Başkanı Bush ile 5 Kasım 2007'deki görüşmesinden sonra Ankara'ya sessiz sedasız bir heyet gizlilik koşulları altında geldi. Peki, niçin gelmişlerdi?*

Ekip, Türkiye'deki en üst düzey olan Amerika askeri temsilciliği olan, başın bir Tümgeneralin bulunduğu ODC ile irtibat içinde çalışıyor. ODC'nin, (Office of Defence Cooperation) Türkiye'deki resmi görevi Türk - Amerikan savunma işbirliği. Ama ODC, başından beri bir operasyon merkezi olarak işlev görüyor. Bütün tertipler bu merkez tarafından planlanıyor, Türkiye'deki uzantıları aracılığıyla işleme geçiliyor. Heyet doğrudan altında Atalay'ın da imzası bulunan "Teröre karşı işbirliği" adı altında Emniyet İstihbaratı içinde çalışıyor. Çalışmalarını sürdürdüğü yer ise, Emniyet İstihbarat Dairesinin Ankara Yıldız'daki merkezi."

Dikkat ederseniz, bu heyetin gelmesi ve Taraf gazetesinin yayına başlaması aynı

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

döneme denk geliyor ve bir süre sonra Ergenekon davası başlatılıyor.

Ne tesadüf, değil mi?

Bundan sonraki gelişmeleri de ikinci bölümde anlatmaya devam edeceğim.

Saadet.Toksoz@PolitikaDergisi.com

[Bu yazı, Politika Dergisi Sayı 21'de yer almıştır. Tüm fazladan özellikleri ile özgün sayıyı indirmenizi salık veririz. Sayı 21'i indirmek için buraya tıklayınız. [2] ***]***

Yorumlar

- E-Dergi Yazıları [3]
- İç Siyasa [4]

Kaynak URL (*19/03/2024 - 04:41* tarihinde yazdırıldı):

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı

https://politikadergisi.com/makale/cadi-avi-ile-cumhuriyetin-tasfiyesi-1

Bağlantılar:
[1] https://politikadergisi.com/pd-uye/saadet-toksoz
[2] http://www.politikadergisi.com/sites/default/files/PD21.zip
[3] https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/e-dergi-yazilari
[4] https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa

Bu sitedeki içeriklerin izinsiz alınması, kopyalanması, başka bir imza ile izinsiz ve "kaynak gösterilmeden" yayınlanması kesinlikle yasaktır. Tam bağlantıyı (link) ve yazar / çizer adını kaynak göstermek şartıyla, alıntı